

Regulacija Ljubljanice

Nad polovico regulacijskih del v strugi Ljubljanice je končana

Ljubljana, 30. septembra.
Jeseni se delo navadno v Ljubljanici zavre in tudi zdaj jih bo najbrž zopet začelo kmalu ovirati slabo vreme. Vendar ni izklučeno, da bo letosnja pozna jesen izjemno lepa in da bodo lahko še nekaj časa delali brez večjih ovir. V slabem primeru bi pa morali zdaj že napraviti bilanco lotošnjega dela, kajti prava sezona za hidrotehnična dela pri nas je prav za prav te končana.

Ce upoštevamo pri pregledu doslej končnega dela le dočinje struge, ki jo regulirajo v zadnjem odseku, in sicer od Gradašice do Malega grabna, je zdaj končana nekaj okrog 60 odstotkov dela. Ta odsek je nad 600 m dolg. Do prulskega mostu, do kamor bo kmalu struga regulirana, pa je okrog 380 m dolžine struge. Površina dna in brežin, tlakovanih s kamnom, obsegajo okrog 14.000 kvadr. metrov. Toda samo tlakovanje ni edino čeprav eno glavnih del sedanja regulacije. Na levem bregu (ob Trnovskem pristanu) betonirajo oporni zid, ki bo nosil pristaniške stopnice. Do prulskega mostu imajo še okrog 30 m dolžine zidu, ki ga betonirajo do dne. Pristaniških stopnic niso še niti začeli betonirati. Na desnem bregu je brežina tlakovana skoraj v vsej dolžini od Gradašice do prulskega mostu razen ob pruški šoli, kjer je nastala precejšnja škoda zaradi usada.

Pristaniške stopnice bodo zbetonirane na Trnovskem pristanu ob ustju Gradašice do prulskega mostu, kjer bodo prekinjene, nato pa bodo segale še naprej do sedanja zapornice. Na desnem bregu bodo zbetonirane samo med mostom in Spičo, a ne v vsej dolžini. Zdaj jih še čaka tlakovanje dna navzgor od prulskega mostu do Spiče. Tlakovanje brežine do Malega grabna in betoniranje opornih zidov s pristaniškimi stopnicami. Regulirati pa morajo tudi

še samo razvoje Ljubljanice in Gruberjevega prekopa. Dno med pruškim mostom in Spičo bodo morda betonirali, namesto tlakovati. Betoniranje je nekoliko dražje, vendar pa delo hitreje napreduje kar pri tlakovovanju.

Vse delo bi moralo biti končano do 17. marca prihodnjega leta. Podjetje je zaprosilo za podaljšanje roka do jeseni prihodnjega leta, kar pa se ni odobreno, pač pa ima podjetje obljubljeno, da mu bodo dovolili podaljšanje. Dela nikakor ne bodo mogli končati do prvotno določenega roka in morali bodo celo precej hiteti, da ga bodo končali do jeseni. Doslej imajo pač že dovolj slabih izkušenj, da računajo tudi z nepričakovanimi ovirami, kakršnih je bilo zlasti letos zelo mnogo. Najbolj jih je zadržalo delo ob ustju Gradašice, kjer niso imeli posebno srečne roke. Prvič se je delo že lani jeseni zavleklo, ko jih je prehitelo jesensko deževje pri ustju Gradašice, se preden je bila prestavljena zapornica na Spičo. Delo je počivalo več mesecov in se spomladi jih je delala voda hude preglavice ob ustju Gradašice. Precej so se zamudili tudi zaradi nesrečnega zidu ob gradaškem mostu, kjer niso še niti zdaj končana vsa popravljalna dela na pr. pregrani kanal še ni zabetoniran.

Regulacijska dela v tem odseku še niso zadnjina. K regulaciji Ljubljanice spada tudi postavitev zapornice pri cukrarni. Za enkrat še ni znana odločitev, kdaj bodo gradili to zapornico in kakšna bo. Zato bo stala začasna zapornica na Spiči še nekaj časa, ko bodo končana že vsa regulacijska dela v zadnjem odseku regulacije Ljubljanice. Pripravljeni bodo tudi temelji za začasno zapornico na istem kraju, da jo bodo lahko postavili, ko bodo morali kdaj poznaje zapreti strugo zaradi čiščenja ali popravil.

**ALI VAS ZANIMA BODOČNOST ?
ALI HOČETE VEDETI, KAKO BO SVET IZGLEDAL CEZ 100 LET ?
ALI HOČETE SPOZNATI CLOVEKA IZ LETA 2036 ?
ALI HOČETE VIDETI, KAKO GROZEN BO KONEC SVETA ?**

Nenavaden trik s knjižico

kj ni bila vložna, temveč samo dolžna knjižica

Ljubljana, 30. septembra.
Podjetni mladi čepljar P. Josip iz Trnovskega se je bogato oženil. S pomočjo tasto-vega denarja je kmalu razsiril svojo čevljarsko delavnico v pravcato tovarno za čevlje. Zgrdal si je tudi lepo hišico in je sploh srečno živel z ženo Marijo in dvema otrokoma do hudič let krize, ki je pritisnila pred petimi leti z vso silo. Tedaj je postal tudi Josip žrtve krize. Izgubil je večike vsoce z dobavami v Bosni. Razumljivo je, da se je skušal rešiti. Poravnal se je z upniki in si spet pridobil kredit. Zacet je znova s polno paro, toda ni se mogel več rešiti. Upnikom ni mogel več plačevati svojih obveznosti in zaradi tega je včeraj del z ženo na zatočni klopi.

Državni tožilec mu je očital zločin obrtoma izvršene prevare, češ, da je izvabil od Mokronoške tovarne usnja, katere lastnik je g. Kalin, usnjarskega blaga za 28.000 Din, od g. Legana Viktorja po usnjarskega blaga za okoli 34.000 Din. Njegova žena je bila vrhu tega obtožena, da je z originalnim trikom izvabila Čekadi Andreju blaga za 2369 Din, kateremu je dala za garancijo dolžno knjižico namesto vložne knjižice za 3000 Din. Oba obtožence je branil ex offo dr. Draxler, predsednik malegensata, jebil s. o. s. Freihl Ivan, državno tožilstvo je zastopal Lučnik, zasebnega udeleženca pa dr. Murko.

Obtoženi Josip je trdil, da ni imel pravarnega namena. Dokler je mogel, je v redu plačeval svoje obveznosti in je imel dober namen plačati vse, toda razmere so ga uničile. Vse so mu prodali na dražbi in danes je revez. Sumljivo je bilo le to, da je z Legonom sklenil pogodbo za kredit, v kateri je navedel, da so vsi strojni njegova last in že plačani, tedaj pa strojni še niso bili plačani in lastninsko pravico si je tovarna, ki mu je stroje dohavila, pridržala. G. Kalin je izjavil, da ni imel vtiša, da je imel obtoženec namen, da bi ga prevaril, ko mu je po obravnavi še kreditiral blago. Žena Marija se je na glede knjižice zagovarjala da je bila prepričana, da je knjižica nekaj vredna, ker so jo celo v neki banki vzeli za garancijo, preden je jo zastavila za blago Čekadi. Izkazalo se je, da je bil v dolžni knjižici vpisan dolg 30.000 Din, 3000 Din pa je bilo vplačanih kot garancija za plačevanje obresti od tega dolga. Toda prvi dve strani, kjer je bilo vpisano posojilo, oziroma dolg, sta bili zlepjenci. Človek, ki nima opravka s temi vrstami knjižic, se je kaj lahko zmotil in menil, da gre za vložno knjižico za 3000 Din. Tako se je zmotil tudi Čekada, ki so mu šele v Mestni branilnici povedali, da gre za nenavaden trik, in da knjižica ni nič vredna. Sumljivo je bilo to, da je obtoženec žena rekla Čekadi, naj knjižico nikomur ne kaže. Na razpravi je pojasnila te svoje besede, češ, da jo je bilo sram in ni hotela, da kdo zvedel, da je vzel na dolg.

Mali senat je razsodil, da je P. Josip kriv prevar v primeru g. Legana, v primeru Mokronoške tovarne usnja pa je bil oproščen, njegova žena pa da je kriva zaradi sleparjev z dolžno knjižico. On je bil obsojen na tri meseca strogega zapora, pogojeno za 3 leta, ona pa na 30 dni zapora, pogojeno za 2 leta.

Konec in preporod sveta

Premiera najbolj fantastičnega filma indonežansko s slovenskem romanom H. G. Wellsa v režiji Aleksandra Korda.

Ljubljana, 30. septembra.
V Ameriki so nedavno dogovorili eno največjih filmskih del, ki nam prikazuje, kako si je slavn in popularni romanopisec H. G. Wells zanimal konec današnjega sveta in življenja na obnovljenem svetu čez 100 let. L. 1940. praznujejo ljudje božič veselga srca; kar udari kakov strela vest bližnje radio postaje, da so sovražni aeroplani brez predhodne vojne napovedi napadli državo. Bombe padajo na ulice vele mest, krikanjci odmenvajo od vseh strani, čuje se prasketanje šrapnelov, grom topov, skrake, vojna je zajela ves svet v celotnem orodju; tanki, aeroplani in vojne ladje sejo smrt vesopoved. Vse groznejše so posledice vojne, ljudje se poslužujejo vseh sredstev univerzalizacije in pobijanja bližnjega. Naslajajo bolezni, ki jih povzročajo bacili strupenih bomb, kuge in lakota je zagoščedala po svetu, ubogi zemljani pa so ostali brez zdravniške pomoci in brez zdravil. Vojna traja leta in leta in katastrofa epoknega konca sveta je vedno bližja.

Tak je približen konec današnjega sveta, takor si ga zamiljal romanopisec H. G. Wells. Toda avtor knjige in filmu nam pa kaže ne samo pogin, temveč tudi preporod in vstajenje novega sveta, ravno tako dra-

stino napeto in fantastično, kakor njegov konec. O načinu tega preporoda in o srednjem času, ki bo sledila koncu sveta, nismo občinstvu zaenkrat nihče izdati, povemo pa samo to, da je film, ki bo od danes na sporedu kina Uniao, eno najzanimivejših del sveta. Vaško bo radoveden, kakšno bo življenje čez sto let in zato smo prepričani, da bo film, kakor poved po svetu tudi v Ljubljani deljen zasluženega zanimanja.

Velika vaja trboveljskih gasilcev

Trbovlje, 29. septembra.

Starešinstvo gasilske župe laškega sreza v Trbovljah je odredilo včeraj veliko vajo vseh trboveljskih gasilskih čet. Dalej jim je tekoča, toda začimivo nalogo, kako v najkrajšem času pogasiti namišljen požar, ki je izbruhnil v kmetijskem naselju pri Sv. Katarini, kjer je vseh 6 objektov kritih s slamom ter se skoro druga dotikajo.

Vode ni v naselju in tudi ne v bližini. Moštvo posameznih čet sicer ni vedelo za uro alarmu, toda kljub temu so se zbrane v izredno kratkem času. Tako je bila četa Sv. Katarina že po 5 minutah po vzbuni zbrana, ter je začela za prvo obrambo gasiti z majhnimi brizgalnami, s takozanimi berglovkami. Med tem pa so se pripravili na namišljeno požarišče pri gorski oddelki in v rekordnem času 13 minut trboveljske čete iz doline, ki imajo vse orodje motorizirano. Takoj so stopile trboveljske čete v akcijo. Napravili so takozvane verige z motorkami, ki so vlekle vodo globoko iz doline do tega planinskega naselja. Iz oddaljenejših vodnjakov pa je medtem pripeljal vodo tudi škropilni avto, ki je s svojo brizgalno stopil tudi v akcijo. Navzoči so prvič občudovali nov način gašenja s peno. Na mah so bile vse strehe objektov pokrite s peno, kar bi bile potekle s snegom. Aparati in preparati za ta moderen način gašenja so sicer dragi, vendar pa bo treba računati tudi s takim načinom gašenja. Zlasti v krajih, kjer je malo vode, ali pa, kjer so objekti leseni, strehe slammate sicer lahko gorljive.

Zupni starešina g. Guček, ki je prisostvoval tej lepi vaji, je pojavil povelenje čet, ki so brez predhodnega načrta mojstrsko rešili ustmeno jih dano nalogu. Tudi moštvo je z vso požrtvovalnostjo pokazalo, da bi v primeru potrebe bilo kos naj-

SREDA

Dancing Nebotičnik

Poslovilni večer gosp. TO-RAME s popolnoma novimi eksperimenti

Cetrtek, 1. oktobra 1936 popolnoma nov spored. Nastopajo: gosp. Galikov Monti, veseli mornar, kateri s svojimi komičnimi točkami vzbuja zavodno raspoloženje, ter plesalke: Trude Straus, Harders Violeta, Mija Oswald in Atti Monde.

Zacetek ob 10.30.

SREDA

UPRAVA.

na 1. mestu bosta storila vse za čim častnejši rezultat. V Trbovljah pa igra DASK v prvenstveni tekmi g. Sklo. Sloga iz Zagorja. Ob zaključku nedeljskih tekem priredili najstarejši trboveljski klub SK. Trbovlje v dvorani Forte trgate grozdja, na katero vso športno javnost in vse prijatelje športa vabi.

— Obratovanje v oktobru: Rudnik bo v oktobru obratoval 19 dni in sicer 2., 6., 7., 8., 10., 12., 13., 14., 15., 17., 19., 20., 21., 22., 24., 27., 28., 30. in 31. Lani se je obratovalo v oktobru samo 18 dni, torej letos za en dan več. Upati je da bo letosnja zima bolj mrzla nego je bila lanska, tako da se bo naše rudarstvo vsaj s pomočjo narave nekoliko opomoglo.

— Ob obletni tragični smrti Kralja mučenika priredili prosvetni odsek tukajnjega Sokola večjo žalno prireditve, pri kateri bosta med drugim sodelovali tudi pevski društvi »Zvon« in »Zarja« ter pevski odsek Društva rudniških nameščencev. O sporedu bombo še obširnejše poročali.

Iz Metlike

Cesto so popravili. Cesta iz Zelebeja proti Božakovemu je zadača našim ljudem že doči skrb. V zadnjih letih so jo precej popravili in odstranili neke vzetnine in ovake. Na novem delu ceste, ko je bila že dočrvenčena izvirna, je bil zelo nepristojen. Način na katerem so popravili, sta bili obrekom kompletni in videl bi se lep nogomet, ako ne bi motil dež in vihar. Sodnik g. Joksič iz Ljubljane je imel pri discipliniranosti obreč moštvo lahko stališče. Amater je zaigral z elatom, da je bila veselje in že v prvem polčasu je vodil z 3:0. Drugem polčasu je Amater popustil, a sigurna obramba je efektno čistila. V napadu so se odlikovali Jordan, Abram in Hrovat, a v obrambi Suster in Ramšak. Hermes se je pod čestitom izviril studentom. Pojavila se je nevarnost, da bo velik del ceste zadržal v Kolpo in so zaradi tega zdaj z veselkimi stroški za studenček napravili dresnaže narne in škarpo, tako da je cesta zdaj spet usposobljena tudi za najstarejši promet.

— Regulacija hudournika. Sošica, ki je znan hudournik, je Križevčanom napravila že dostikrat mnogo šode. Ker je bila njen struga zelo vijugasta, so do voda spomladi in precej razširili, tako da bo voda vstopila v zemljo.

— Kdo vodi statistiko? V Metliki nihče ne vodi točne statistike o tujih, ki prihajajo k nam in je zaradi tega lani bilo izkazano naravnost fantastično število gostov. Bilo bi potrebno, da se v Metliki uredi končno tudi to vprašanje in sicer tako, kakor zahtevajo prometne določbe.

POTEM SI OGLEDITE DANES PREMIERO FILMA V KINU UNIONU

KONEC IN PREPOROD SVETA

bujškim naporom in nalogam, zlasti, ker imajo vse čete izvrste moderne tehnične pripomočke. Ta vaja je pokazala, da so trboveljske čete laške gasilske župe tako v tehničnem kakor disciplinskom pogledu na višku, kar je pač treba pripisati dejstvu, da je članstvo s sreco in dušo privrženo ideji ljubezni do bližnjega, ki je ob požarnih in elementarnih nevarnostih pomoci potreben. — Potek vaje je prisostvoval tudi trboveljski župan g. Klenovšek, ki se je divil tehnični pripravljenosti in izvežbenosti gasilskih čet. Pri tej priliki je župan g. Klenovšek spoznal tudi potrebo cister v teh kmetijskih naseljih, ki so brez vode. Obljubil je, da bo tozadovne prošnje kmetov občinsku odbor priporočal. Gasilska župa bo prihodnjo vajo v tem planinskem naselju organizirala v nedeljo 11. oktobra t. l. za četi Hrastnik in Dol.

Iz Celja

— Na občnem zboru Ljudskega vseučilišča v Celju je bil v pondeljek izvoljen srednješolski predsednik: predsednik vladni svetnik g. Emilian Lilek, odborniki g. in gd. ravn. Cerne, ravn. Marinček, Debelakova, prof. dr. Perperjava, Zdravko Kovač, Javšovec, prof. dr. Žeč, prof. Melihar in Godnik.

— Uradni dan Zbornice za TOI za Celje je v okolico bo v torek 6. oktobra od 8. do 12. v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje v Razlagovi ulici.

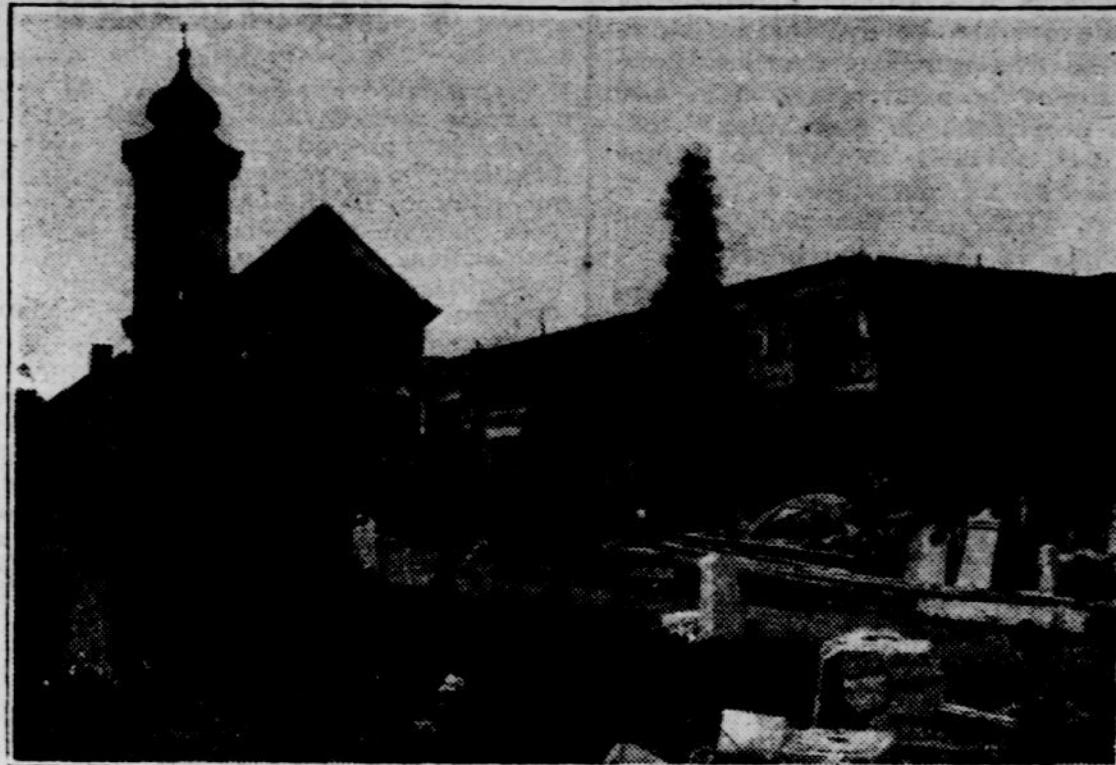
— Sistem pogodbenega uradnika pri predstojništvu mestne policije v Celju razpisuje mestna občina. Prošnje je treba vložiti do 15. oktobra pri predstojništvu mestnega poglavarstva v Celju.

— Dve nogometni tekmi. Okrožni odbor LNP v Celju bo priredil v nedeljo 4. oktobra na Glaziju v Celju dve nogometni tekni v korist fonda blagopokojnega Vitezkega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Ob 14. se bo pričela tekma SK Celje : SK Jugoslavija, ob 15.30 pa tekma SK Atletik : SK Olimp.

— Starešinska organizacija »Sloga« v Celju je sklenila podelitev revnejšim dijamom denarno podporo ob prilikli vpisovanju na univerzo. Tovariši, ki reflektirajo na podporo, naj oddajo pismene prošnje do 5. oktobra t. v.

Pogled na razpadajoče pokopališče

Staro pokopališče pri Sv. Krištofu bo v kratkem povsem opuščeno

Ljubljana, 30. setembra.

Resurrecturis!
Ta strašna, iz 13 črk obstoječa beseda, je vklesana na oboku, ki vodi na božjo nivoj Sv. Krištofa. Ko bo pršla obletelica spomina, odkar so sploh začeli na tem prvotno malem a pozneje večkrat povečanem prostoru pokopavati umrle, se bo že marsikaj spremeno. Nas starejših že ne bo več na svetu in na sedanjem pokopališču bo stalo boge kaj.

Vzrok opustitve pokopališča pri Sv. Krištofu je bila potreba, ki se je že pred 31 leti pokazala in se je ustanovilo novo pokopališče pri Sv. Križu.

Nekdanja mala, sedaj predelana cerkvica brez ure nam potrjuje, da v večnosti ni ure, temveč le – večnost! Zvonček v stolpu, ki je včasih tako milo vabil »le v jamo ž nini«, ne opravlja več te službe. Prvotna cerkvena vrata, skozi katera se prenesli ogromno število umrlih, so zazidana. Stenberi so še ostali od nekdanjega kora, razkaterega so se neštetokrat oglašale tolazilne besede: »Nad zvezdami« i. t. d. in katere pesni so v tem božjem hramu spravile v sčasoma skoraj lahko rečemo potoke umrlih v gredih na dan! A tudi solze so se posušile, in rane zacetile, čas pa gre neizprosno naprej.

Ko vstopiš na božjo njivo, te takoj pozdravi slik razpadanja. Skropilnega kamina ni več. Koliko rok je segalo v to posodo in blagoslavljalno z bršlinovo ali cipresino vjejo pokojne, želeč jimi, vsem brez razlike, večni mir in pokoj. Nagrobne ploše z napisi in starimi letnicami so izginile. Najlepši, mnogi umetniško izdelani, najmočnejši kameniti, pa tudi železni spomeniki, pričajo, da vse minljivo. Niti močnim zdanim grobnicam in onim, ki so v njih ležali, ni bilo prizaneseno. Vse je njevo in vse se spreminja v prah in pepel.

Ogromno je število onih, ki so počivali tu in ki so bili: mladi, stari, učeni, lepi, bogati, plemeniti in srečni, pa tudi preganja ni, nesrečni, ubogi, pravčini in zapuščeni. Izročeni so bili materi zemlji, kjer ni več sovraštva in zavisti in odkoder ni več potrata.

Smrt pobrati vse. Kje so solze, vzdihki krenja očitki in spomini, ki so se vzbujali vso dolgo dobo po grobovih in na klopicah, kateri so že tudi strohene.

Da si nimam manj letati na pokopališče, vendar se mi zdi, da je potrebno človeku, da zaide včasih tudi med – grobove! – Marsikdo bo morda reklo, kaj naj iščem tam, — saj to mi itak ne uide. Kaj naj iščem tam, oni so že v miru in ne vedo več za grobijo tega sveta. Drugi bi zopet rekeli, saj imam itak že preveč grenač v briško življenje, pa naj se hodim, še posebej solzit in zlasti na pokopališče? Raje skušajmo pozabiti na smrt sij bo itak vsega kmalu konec. Po mnemu nekaterih naj hodijo na pokopališče »brumne duše« ali pa oni, ki imajo že na zemlji raj in katerim bo nekoč res težko prepustiti vse bogastvo in uživanje tega sveta drugim.

Moje skromno mnenje pa je, da je tako enim kakor drugim potrebno, da zaidemo včasih tudi tja in da ločeno od sveta premisljemo o minljivosti vsega in prenasamo tako svoje krize in težave malo lažje in udanejše. Marsikateri uboj, umor

pa tudi obup in samomor bi odpadel, ako bi človek začel včasih med one, ki so bili pred nami in ki bi nam radi, ako bi mogli, zaklicali: »Ni vse bogastvo slava moč in učenost, temveč potrebnja je tudi poštenost nesobičnosti in medsebojna strpnost. Imejte sočutje in usmiljenje, do bližnjega in ne bo vas strah, kadar bo ugašala luč vašega življenja.

Z velikim spoštovanjem, sem se mnogočas ustanjavil po grobovih. Vodnik, Cope, Jurčiča, Bleiweisa, Resmana, Aškerca, Rutarja, Cimpermana in drugih. Vselej sem premisljeval, kaj so bili ti možje za narod in kaj so storili zanj. Danes so še samo prah in pepel, morda niti to več.

Na plošči Franceta Cimpermana † 30. 5. 1873 so zapisane tele resnične besede:

»Sreć bo twoje kmalu prah,
zarastel grob bo zelen mah,
le kar si stvoril ti za narod,
znal bo častit še pozni zarod.«

Ob takih prilikah sem se mnogokrat spominjal pokojnega zgodovinarja in učenjaka Simona Rutarja. Videl sem ga v duhu in žal mi je že danes, da smo ga včasih lahkomislni fantiči jezili v šoli.

Ker se bo ta božja njiva v doglednem času izvrnila, da se ne bo vedelo več, kje in kdaj je ta ali oni počivali, je prav da je bila dana vsakemu prilika da do gotovega roka premesti kosti svojih dragih na novo pokopališče. Meni se zdi vsak prostor na pokopališču tako svet, da bi bilo grdo in nedopustno, ako bi se po njem bodisi sedaj, pa tudi po popolni opustitvi podili psi, še strašnejše pa bi bilo, ako bi celo človeške hijene, kakor bi lahko imenovali take ljudi na kakšenkoli način oskrnjujele.

Vsekakor je gotovo, da bo ostal ta prostor še dolgo nezazidan in bo pričal znamencem, da počiva v tej zemlji velika človeška družina, katero je zadela tista usoda minljivosti, ki je tudi nam neizbežna. Zato naj se zlasti oni, ki jim je srca naklonila najrazličnejših zemeljskih dobrin v izobliju, pogostejo spominjajo, da bo tudi tanje prisluha ura ločitve od sveta in od vsega, na kar so navezani, in da bodo stopili kot — Schernkini pred pravičnega in strogega Sodnika, lahko počakali na svoja dobra dela usmiljenje. Bodimo ljudje, ki imajo čut in dobre roke za vse resnično potrebine.

Pomnimo besede:

»Gol si prišel na svet,
praznini rok boš odzel s sveta!«

Ob zaključku teh misli si ne morem kaj, da ne bi se jaz potrdil tega, kar vemo in vidiemo vse, namreč, da je neodložljivo storiti vse, da se podere še vendar enkrat ona nad 50 let starja mrtvica, ki nam je skoraj v sramoto že glede na spoštovanje umrlih, ki morajo tam ležati.

Te vrstice so se mi zdele sedaj primerne, ker se to pokopališče v najkrajšem času popolnoma opusti.

Juh Avgust,
viš. sod. ofic.

POVSOD KRIZA
Berač: Prosim vzbogajme.
Go pol: Nimam drobiža, jutri vam dam.
Berač: Grozna kriza. vsak ostane dolzan.

Rodbinska tragedija

Policija v Rotherhamu v Angliji raziskuje zagoten zločin, ki bo morda žalostno povljudje iz rodbinske tragedije. V nedeljo teden je izginila iz Rotherhama 16letna Irena Hartova. Prvotno se je zdelelo, da je pobegnila od doma radi domačih razprtij, ko pa je očet pregledoval stanovanje, ali je vzel s seboj kaj obleke in perila, je našel v omari njeno truplo. Hart je njeni uradnik in s svojo družino je živel v hišici v Hartington-roadu. Imel je edino hčerkico in ko mu je žena pred dvema letoma umrla, se mu je zdelelo, da je hčer premlada, da bi sama vodila gospodinjstvo. Zato se je drugič očenil. Toda dekle je vroče ljubilo svojo mater, ni se moglo spriznjati z mačeto in prepričati v hiši so bili na dnevnem rednu. Mačeha si je zmanj prisadevala zbljati se s pastorko.

V nedeljo teden je odšla v mesto in Irena je ostala sama doma. Ko se je vrnila, ni bilo o dekletu ne duha ne slaha. Kmalu se je vrnili tudi Hart in prestrašena žena mu je povedala, da je Irena najbrž odšla z doma. Oče je začel pregledovati njene stvari, toda kmalu je našel njeno truplo. Bila je zadavljena. Morilec je najbrž se toplo truplo stlačil v omaro, ne da bi zapustil za seboj najmanj sled. Edini, ki je mogel biti prisega, je brat Hartova, ki stanuje pri njih in je bil doma. On je pa slaboumen in gluhan, tako da policija ni mogla spraviti nicesar iz njega. Ugotovila pa je, da je istega dne izginil iz svojega stanovanja oče Hartove 67letni vetrnar William Smith, ki se še ni vrnil. Policija ga išče, ker je osumljilen umorja. Mož je namreč težko prenašal odpor Hartovih proti svoji hčeri in večkrat je dejal, da bo napravil temu grdemu ravnanju enigomčem.

Ženske in kaja

Da škoduje strastna kaja človeškemu organizmu, je že dovolj znano. V novejšem času pa opozarjajo zdravniki na to, da je nikoton posebno škodljiv ženskim organom. Dr. Unbehau je ugotovil, da vztok neplodnosti pri kadilkah gotove izprememb v jajčniku, dr. Eymert z ženske klinike univerze v Münchenu je pa s preprejedjo kaje pri neki bolnici dosegel, da je dolgi neplodnosti končno postala mati. Dr. Lickist se peča z vprašanjem kaje v razmerju do potomstva in ugotovil, da je bil pri 300 parih nekadilec zavzet, da obdarovan povprečno s številom 3.1 otrok, pri kadilkih pa so znašalo to razmerje saeno 0.66. Tudi vse računamo z možnostjo, da tobak sem ne povrzoči neplodnosti, moramo vendar kaj smatrati med drugim za povzročiteljico nazadovanja potrobov v Nemčiji.

Omenjeni nemški zdravnik pravi tudi, da škoduje nikotin novorojenčkom, če ne povzroči neplodnosti. Tako je ugotovil, da je imel otrok matere, ki je pokala šest cigaret na dan. Želodne krče in motnje v prebavi. Tudi bivanje dojenčkov v zakejenih sobah jasni lahko težke posledice, včasih celo kronična obolenja. Zato se ne smemo čuditi, da se zlasti v Ameriki, ki množe prineri smrti otrok tam, ker oče in mati kadita. Žene si pa škodujejo tudi same, če kade, ker se prezogradijo potstarajo. Njihov organizem je mnogo bolj občutljiv in dostopen škodljivim posledicam nikotina, nego moški. Zato zdravniki po pravici svetujejo ženskam, naj ne kade.

Kako meri organizem čas

Smisla za čas nimajo samo živali, temveč tudi rastline. Cveti se odpirajo in zapirajo ob določenem času, ptice se zjutraj ob določenem času prebujajo in gredo ob določenem času spat, pa tudi človek, če živi redno življenje, čuti potrebo leči ob določenem času k počitku in vstati zjutraj ob določenem času. S čim merijo organizmi čas? Naravno je, da so učenjaki misili najprej na zunanje činitelje, na svetlobo in toplost, pozneje pa na električno vodilnost zraka, ki se izpreminja v dnevni periodi. O rastlinah se ne moremo z gotovostjo reči, kateri činitelji vzbujajo njihovo gibanje, pa naj gre za odpiranje ali zapiranje cvetov ali listov. Pač so pa učenjaci pri žuželkah z veliko verjetnostjo ugotovili, da meri čas izmenjava snovi, torej kemični procesi v telesu.

vzdušnih se mu ni izvil iz prsi. Za hip se mi je zasmilil, da bi mu bil malone iztrgal psma iz rok, in jih vrgel v ogenj, njege pa občel, rekoč:

— Glej, moj brat si pozabiva na vse, ostaniva vsak na svojem mestu, ljubiva se!

Oče Tabaret je prijel Noela za roko in mu jo stisnil.

— Imenitno v tem se kaže moj plemeniti fant.

— Tega nisem storil samo zato, ker sem pomislil; ali me bo še priznal za svojega brata, če sežem ta pisma?

— In prav si sodil.

— V pol ure so bila pisma prečitana. VIKOM je vstal in stopil k meni. Prav pravite, gospod, že dejan, če izvirajo ta pisma od mojega očeta, cesar ne dvomim, je v njih jasen dokaz, da nisem sin grofice Commarinove.

Nisem mu odgovoril. — Vendar pa, — je nadaljeval, — so to samo domneve. Ali imate še druge dokaze?

Pravičeval sem seveda vse drugačne ugovore. — Germaine ni mogel govoriti, sem odgovoril.

Povedal mi je da je Germain umrl že pred leti. Potem sem mu omislil dojilo, vodivo Lerougeovo. Pojasnil sem mu, kako lahko bi jo našel in zasišal. Priporomil sem, da stanuje v La Jonchere.

— In kaj je dejal na to? — je vprašal oče Tabaret radovedno.

— Sprva je molčal in zdele se mi je da razmisli. Potem se je pa naenkrat prijel za glavo, rekoč:

Saj jo poznam. Trikrat sem bil pri njih z očetom in že

poskuše se delati zlasti z mravlji. V umetnih mravljiščih so jim dajali hrano ob določeni uri in mravje so se kmalu navadile prihajati ob določenem času k posodicam, iz katerih so jedle. Potem so hoteli učenjaki dognati, ali je smisel za čas v zvezi z delovanjem živcev. Mravji so primešali kafre, ki vzpridaju živčno delovanje, ali pa etra, ki ga zavira. Ne eno, ne drugo ni imelo vpliva na čas, ob katerem so mravje prihajale jest. Potem so primešali hrani

kinina, ki izmenjavo snovi zavira, in res so prišle mravje jest pozneje kakor običajno. Ko so primešali hrani hormon spolne žlez, ki izmenjavo snovi pospešuje, so prišle mravje jest prej. Arzen v majhnih kolčinah pospešuje kemične procese v živem telesu, v večjih množinah jih zadržuje, v srednjih pa sploh ne učinkuje. Iz tega lahko sklepamo, da meri organizem čas po hitrosti kemičnih procesov in sicer po razkrajuju sestavin v živi gmoti.

Pet dni sama

v sibirski tundri

Kaj sta doživelja poljska letalca kapitan Janusz in poročnik Brenk

V petek teden je prispevala v Moskvo z letalom posadka poljskega balona »Lopp«, ki se je udeležil Gordon-Bennetove tekme balonov v Varšavi ter padel na tla v tundri oneške oblasti. Kapitana Janusza in poročnika Brenka so smatrali že za izgubljeno. Iskali so ju 12 dni in še potem je prišla iz Arhangelska v Moskvo in Varšavo vest, da sta se samo pobila in da sta po petih dneh napornega tavanja skozi močvirno tundro dosegla cloveška bivališča. Kapitan Janusz je pripovedoval:

»V neugodnem vremenu svele v Moskvo z letalom posadka poljskega balona »Lopp«, ki se je udeležil Gordon-Bennetove tekme balonov v Varšavi ter padel na tla v tundri oneške oblasti. Kapitana Janusza in poročnika Brenka so smatrali že za izgubljeno. Iskali so ju 12 dni in še potem je prišla iz Arhangelska v Moskvo in Varšavo vest, da sta se samo pobila in da sta po petih dneh napornega tavanja skozi močvirno tundro dosegla cloveška bivališča. Kapitan Janusz je pripovedoval:

»V neugodnem vremenu svele v Moskvo z letalom posadka poljskega balona »Lopp«, ki se je udeležil Gordon-Bennetove tekme balonov v Varšavi ter padel na tla v tundri oneške oblasti. Kapitana Janusza in poročnika Brenka so smatrali že za izgubljeno. Iskali so ju 12 dni in še potem je prišla iz Arhangelska v Moskvo in Varšavo vest, da sta se samo pobila in da sta po petih dneh napornega tavanja skozi močvirno tundro dosegla cloveška bivališča. Kapitan Janusz je pripovedoval:

»V neugodnem vremenu svele v Moskvo z letalom posadka poljskega balona »Lopp«, ki se je udeležil Gordon-Bennetove tekme balonov v Varšavi ter padel na tla v tundri oneške oblasti. Kapitana Janusza in poročnika Brenka so smatrali že za izgubljeno. Iskali so ju 12 dni in še potem je prišla iz Arhangelska v Moskvo in Varšavo vest, da sta se samo pobila in da sta po petih dneh napornega tavanja skozi močvirno tundro dosegla cloveška bivališča. Kapitan Janusz je pripovedoval:

»V neugodnem vremenu svele v Moskvo z letalom posadka poljskega balona »Lopp«, ki se je udeležil Gordon-Bennetove tekme balonov v Varšavi ter padel na tla v tundri oneške oblasti. Kapitana Janusza in poročnika Brenka so smatrali že za izgubljeno. Iskali so ju 12 dni in še potem je prišla iz Arhangelska v Moskvo in Varšavo vest, da sta se samo pobila in da sta po petih dneh napornega tavanja skozi močvirno tundro dosegla cloveška bivališča. Kapitan Janusz je pripovedoval:

»V neugodnem vremenu svele v Moskvo z letalom posadka poljskega balona »Lopp«, ki se je udeležil Gordon-Bennetove